

Το πιο συγκινητικό Μνημόσυνο για τον Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιο

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Αλβανίας](#)

Σε όλες τις περιοχές που μαρτυρείται η Ορθοδοξία στην Αλβανία αυτές τις μέρες τελέστηκαν Μνημόσυνα για τη συμπλήρωση ενός έτους απ' την εις Κύριον εκδημία του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Τιράνων και πάσης Αλβανίας κυρού Αναστασίου.

- Γράφει ο Ορφέας Μπέτσης

Οι ιερείς την πλειοψηφία των οποίων χειροτόνησε ενώ για όλους φρόντισε την εκπαίδευση τους, την αξιοπρεπή οικονομική μεταχείριση, τη συνδρομή σε ποικίλα προβλήματα υγείας, οικογένειας ακόμη και ένδυσης και διατροφής στα πρώτα δύσκολα χρόνια, τους οποίους με ιδιαίτερη θέρμη και επιμονή μερίμνησε την συνεχή πνευματική τους ανανέωση και κατάρτιση στο μυστήριο της ιεροσύνης, μαζί με δεκάδες εκατοντάδες πιστούς που έχουν τόσα με πόνο και βαθιά ευγνωμοσύνη να θυμούνται και να μιμούνται απ' την διδασκαλία και ανιδιοτελή αγάπη του, μαζί με τις προσευχές είχαν και τόσα πολλά να πουν και ανυμνηθούν.

Ωστόσο το πιο συγκινητικό μνημόσυνο που εμπεριέχει εν πολλοίς όλα τα στοιχεία της δύσκολης πορείας της Εκκλησίας στην Αλβανία από το 90 και έως σήμερα, συμπυκνωμένα δε και τα δεδομένα των διωγμών που συνεχίζονται και μια καλή απόδειξη των βαθύτερων λόγων που από πολιτικά κέντρα ανορθόδοξου εθνικισμού και μισαλλοδοξίας και μερίδα των μέσων ενημέρωσης, πολεμήθηκε με ακραίες προσβολές και συκοφαντίες.

Πρόκειται γι αυτό το Μνημόσυνο στην μικρή κωμόπολη της Πρεμετής, δίπλα στον Αώο ποταμό, στην ιστορική και μαρτυρική ταυτόχρονα εκκλησία των Εισοδίων της Παναγίας. Συνηγμένοι οι πιστοί στο μικρό χώρο που έχουν προσαρμόσει για τις λατρευτικές τους ανάγκες στα ερείπια που άφησε η βίαιη έξωση τους τον Αύγουστο του 2013 αλλά που επιμένουν να κρατούν, με τον ιερέα τους που επιμένει να κρατά την κοινότητα των πιστών, θυμήθηκαν εκτός των άλλων και πόσο κοντά στην αγωνία τους διαχρονικά βρέθηκε ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος των αγώνων, Αναστάσιος.

Τότε και μετά τα βίαια επεισόδια έξωσης και της πολύ περίεργης επιμονής της πολιτείας να μην αποδώσει την κυριότητα του ναού και τους περικείμενου οικοπέδου, ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος ενώ βρίσκονταν στο επίκεντρο μιας ακόμη άθλιας εκστρατείας στα μέσα ενημέρωσης, δήλωνε:

«...Στις 16 Αυγούστου 2013, την επομένη μιας εκ των σημαντικότερων εορτών του Ορθόδοξου κόσμου, της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στην πόλη της Πρεμετής συνέβη μια πράξη βαριάς ιεροσυλίας. Περί του είκοσι άνδρες μιας ιδιωτικής αστυνομίας:

*γκρέμισαν το απλό κωδωνοστάσιο επί του οποίου υπήρχε Σταυρός

*εισέβαλαν εντός του Ι. Ναού με βία, κτύπησαν τέσσερεις αλβανούς κληρικούς και τους πιστούς

*αφαίρεσαν τις ιερές εικόνες

*άρπαξαν το θεμέλιο λίθο του Ναού και τα πέταξαν το Ιερό Ευαγγέλιο και τα Ιερά Σκεύη στο φορτηγό απορριμμάτων του Δήμου.

...Οι σκηνές θύμιζαν παλιές εποχές, τότε που άρχιζε ο αθεϊστικός διωγμός στην Αλβανία.

...Για την Ορθόδοξη Εκκλησία, οι ναοί, στους οποίους τελούνταν η Θεία Λειτουργία επί σειρά αιώνων, είναι χώροι ιεροί. Και σ' αυτό στηρίζεται η ένσταση και η διαμαρτυρία της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας έναντι της Αλβανικής πολιτείας. Οι κρατικές αρχές γνωρίζουν πολύ καλά πόσους ναούς δήμευσαν, κατέστρεψαν ή τους μετέτρεψαν για άλλες χρήσεις.

...Σε όλες οι άλλες πρώην κομμουνιστικές χώρες των Βαλκανίων, το ζήτημα αυτό έχει πλέον οριστικά τακτοποιηθεί. Στην Αλβανία, με πολλαπλές νομικές προφάσεις, έχει αποφευχθεί. Τέλος, κατά το Σύνταγμα του 1998 (άρθρο 10), έγινε η Συμφωνία μεταξύ του Υπουργικού Συμβουλίου και της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας. Την περίοδο των διαπραγματεύσεων επ' αυτού του νόμου, συζητήθηκε με τις αρμόδιες κρατικές αρχές και το ζήτημα της Πρεμετής, με την ελπίδα ότι θα διακανονίζονταν μέσω των πολιτικών μηχανισμών, ολοκληρώνοντας έτσι την αναστήλωση του παλιού ναού του 17ου αιώνα και της ανέγερση της πολιτιστικής εστίας. Ο διακανονισμός αυτός όπως, όπως και η απόδοση των πολιτιστικών μνημείων συνεχώς αναβάλλεται.

Δυστυχώς ο Νόμος 10057 δεν εφαρμόζεται...»

Και την όλη αδικία όχι μόνο με το συγκεκριμένο Ναό της Παναγίας αλλά με δεκάδες άλλους και τα Μοναστήρια, το είχε με έμφαση θέσει σε σχετικό Μήνυμα του επί τη επέτειο των 1700 χρόνων από το Διάταγμα των Μεδιολάνων.

